

פקודת העיריות (אספקת מים), 1936 ¹

פקודה הבאה לאפשר למועצות-עיריה לקבל עליהן שירותים מסויימים

1. השם

(תיקון התשכ"ב)

פקודה זו תיקרא פקודת העיריות (אספקת מים), 1936.

2. פירוק

(תיקון התשכ"ב)

בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר -

"בית" פירושו כל בנין או מבנה המשמש מעון לאדם והוא כולל בית-ספר, חנות, בית-חרושת או בנין אחר שדריים בו או עובדים בו בני-אדם;

"מועצת העיריה" פירושה מועצה של עיריה כמשמעותה בפקודת העיריות, 1934, שעליה הוטל אותו חלק של הפקודה שבו בא מונח זה, עפ"י הוראות סעיף 29 לפקודה ו"תחום עיריה" פירושו תחומה של כל עיריה כזו; "בעלים" פירושו מי שמקבל באותה שעה את דמי השכירות או את הרווחים מן המקום שמונח זה משמש לגביו, בין שהוא מקבלם על חשבונו הוא ובין שהוא מקבלם כמורשה או מטעם אדם אחר, או מי שהיה מקבל את דמי השכירות והרווחים הללו אילו הושכר המקום;

"חצרים" כוללים בנינים וקרקעות מכל סוג-חזקה שהוא, בין קרקעות פתוחות לרשות הרבים ובין קרקעות מוקפות גדר, בין שבנויים עליה בנינים ובין שאין בנויים עליהם בנינים, בין ציבוריים ובין פרטיים, בין שמחזיקים אותם עפ"י סמכות חוקית ובין שאין מחזיקים אותם עפ"י סמכות חוקית;

"תכלית ציבורית" כוללת כל מטרה או תכלית של מועצת העיריה;

"תכלית מסחרית" פירושה תכלית לצרכי מסחר או תעשייה;

"תכלית פרטית" פירושה תכלית שאינה לא תכלית ציבורית ולא מסחרית;

"צינור שירות" פירושו כל צינור, שאינו רכושה של מועצת העיריה המשמש להספקת מים לבנין אחד או לכל מקום ציבורי המצוי באותו מגרש בבנין ובידי בעלות אחת;

"צינור ראשי" פירושו כל צינור שאינו צינור שירות;

"רחוב" כולל כל דרך, רחבה או מעבר, בין שהוא פתוח לרבים ובין שאינו פתוח לרבים, שיש לציבור זכות-מעבר בהם, וכן כולל המונח את הדרך שעל פני כל גשר ציבורי וכל דרך או מעבר המשמשים או שנועדו לשמש כאמצעי-גישה לשני בתים או ליותר, בין שיש לציבור זכות-מעבר בהם ובין שאין לו לציבור זכות-מעבר בהם, וכל התעלות והערוצים שבצדי כל רחוב יהא דינם כחלק של אותו רחוב.

חלק א'

חלק ב'

15. סמכות כללית להספקת מים לתחום

באישורו של הממונה על המחוז רשאית מועצת העיריה, ואם נתבקשה לכך ע"י שר הפנים - חייבת היא, להתקין לתחומה או לכל חלק הימנו הספקת מים מאיכות הגונה ובכמות מספקת לצרכי הציבור והיחיד ולשם כך הרשות בידה לעשות את המעשים דלקמן, בכפוף להוראות פקודת העיריות, 1934, בענין התקשרות בחוזים ע"י המועצה:

(א) לבנות ולהחזיק מפעלי-מים, לחפור בארות ולעשות כל פעולות נחוצות אחרות, וכן

(ב) לקבל כל מפעלי-מים בחכירה או בשכירות או לקנות כל מפעלי-מים, בין בתחומה ובין מחוצה לו, וכל הזכויות, הסמכויות והזכויות המיוחדות אשר לחברת-מים, וכן

(ג) להתקשר בחוזה עם כל אדם לשם הספקת מים.

16. הספקת מים לצרכי בית

(1) לצורך חלק זה של הפקודה, הספקת מים לצרכי בית או לצרכי בית ולצרכים רגילים לא תכלול הספקת מים לבקר או לסוסים או לרחיצת כלי-רכב או למכונות-קישור או לצרכי מסילות הברזל או לצרכי הסקה או איורור בבנינים ציבוריים או להנעת כל מכונה או מכשיר או לכל מלאכה, תעשייה, או עסק או להשקאת גינות ע"י כל ברז, שפופרת, צינור או מכשיר כיוצא בזה או למזרקות-מים או למרחצאות ציבוריים או לבתי-כביסה ציבוריים או לכל צרכי-נוי.

(2) "בקר" כולל לצורך סעיף זה עזים, כבשים, חזירים, חמורים, פרדות וגמלים.

17. הסמכות למתוח צינורות ראשיים

(תיקון התשכ"ב)

מועצת עיריה המספיקה מים בתחומה היא תהיינה לה לשם מתיחת צינורות-מים ראשיים כל אותן הסמכויות אשר יש לה בענין מתיחת צינורות-שופכין, בין בתחומה היא ובין מחוצה לו, כאמור בחוק הרשויות המקומיות (ביוב), התשכ"ב-1962, וכן תהיה כפופה לאותן ההגבלות החלות עליה בענין מתיחת צינורות-שופכין.

18. הספקת מים

מועצת עיריה תתקין ותחזיק בכל מפעל-מים שהיא בנתה, חכרה או קנתה, הספקה של מים נקיים וטהורים; ומקום שמועצת עיריה מותחת כל צינור להספקה לציבור תושבים מבין תושבי התחום או לחלק מהם, מותחים את צינור המים בלחץ אשר יהא מספיק, לדעת מנהל מחלקת העבודות הציבוריות, לאותו תחום או לאותו חלק של התחום.

19. הסמכות להספיק מים למחוז הסמוך ²

מועצת עיריה המספיקה מים בתחומה רשאית, באישורו של הממונה על המחוז, ואם נדרשה לכך מאת שר הפנים - חייבת היא, להספיק מים לכל מחוז סמוך בתנאים שיוסכם עליהם, ואם היו חילוקי-דעות בענין זה - ככל אשר יוחלט ע"י שר הפנים.

20. חיבור צינורות שירות לצינור הראשי

מועצת העיריה המחליטה להספיק מים לתחומה או לחלק הימנו, לצרכי בית ולצרכים רגילים, זכאים בעלי הבתים והבנינים באותו תחום או בחלק הימנו, בכפוף להוראות פקודה זו, לקבל אותה הספקה ובכפוף לאמור לעיל, תמתח מועצת העיריה לצורך זה, לפי בקשה בכתב מאת הבעלים, צינור שירות לבתיהם או לבניהם ותחברם עם הצינורות הראשיים שיימתחו ע"י מועצת העיריה. והבעלים ישאו בהוצאות הכרוכות בצינורות-שירות אלה ובחיבורם לצינורות הראשיים; וכשאזנה בית שלא

קיבל הספקה כזאת נמצא במרחק של מאה מטר מן הצינור הראשי, שיימדד לאורך הקו של אותו צינור-שירות, תהא הסמכות למועצת העיריה לדרוש מאת בעל הבית או הבנין באותו רחוב שלא יקבל הספקה, לקבל הספקת-מים ע"י שיחבר צינור-שירות לצינור הראשי האמור; ואילו אם סירב אותו בעל לקיים את הדרישה או אם התרשל בכך, מותר לה למועצת העיריה להיכנס לאותו בית או בנין ולגשת בעצמה למתיחת צינורות השירות, ולגבות מן הבעלים את ההוצאות הכרוכות בכך.

21. מחובתה של מועצת העיריה לדאוג כי לכל בית תהא הספקת מים

מחובתה של כל מועצת עיריה, אגב התחשבות בהוראות פקודה זו לדאוג לכך כי לכל בית תפוש הנמצא בתחומה תהא במרחק לא רב כמות מצויה של מים טהורים אשר תספיק לתצרוכת ולשימוש לצרכיהם של יושבי הבית.

22. זכות הכניסה לצורך ביקורת

כל רופא של משרד הבריאות או פקיד שנתמנה לצורך זה ע"י מועצת העיריה רשאי להיכנס לכל בית בכל עת, בין שעה שמונה בבוקר ושעה חמש אחה"צ, לאחר תתו הודעה סבירה על כך, ולבדוק אותו בית כדי להיווכח כי נתקיימו הוראות פקודה זו, והרשות בידו ליטול דוגמאות מהספקת המים שבאותו בית לשם בדיקה בקטריוולוגית וכימית כדי לברר באם אותם מים הם נקיים וראויים לשימוש ליושבי הבית.

23. אין להקים או לבנות מחדש בתים בתוך אזורי העיריה בלא להכניס בהם הספקת מים

(1) בית בתחום עיריה שיוקם לאחר תאריך תחילת פקודה זו או בית שיהרס לאחר אותו תאריך עד כדי קומתו התחתית או למטה מזה, ולאח"כ יוקם מחדש, אסור לבעליו לגור בו, ואסור לו להתיר לאחרים לגור בו כל עוד לא קיבל מאת מועצת העיריה של התחום תעודה האומרת כי הוכנסה לאותו בית הספקה של מים טהורים בכמות אשר על יסוד דו"ח של רופא משרד הבריאות או המהנדס, תהא נראית מספקת לתצרוכת או לשימוש לצרכי הבית של יושבי הבית.

(2) כל בעל-בית המחזיק בית או מתיר להחזיק בית בניגוד לסעיף זה יהא צפוי, עם הרשעתו, לקנס שלא יעלה על לירה אחת על כל יום שבו הבית מוחזק כך.

24. הגבלה על מכירת מים

(1) בלי הסכם בכתב מאת מועצת העיריה אסור לשום אדם למכור מים בתחום העיריה או לגרום למכירתם.

(2) כל העובר על סעיף זה יהא צפוי לקנס שלא יעלה על עשרים לירות.

25. בארות מזהמות וכו'

(1) על יסוד הודעה מרופא משרד הבריאות למועצת העיריה כי המים אשר בבאר, בגיגית או בבור, שבתחומה, בין שהם ציבוריים ובין שהם פרטיים, המתקבלים מכל משאבה והמשמשים או העלולים לשמש לאדם לצרכי שתיה או לצרכי בית או לייצור משקאות לשימוש אדם, הם כה מזהמים עד כדי להיות מזיקים או מסוכנים לבריאות, חייבת המועצה לדרוש מאת בעל החצרים שהבאר, הבור או הגיגית שייכים לו, ואילו אם

הבאר, הגיגית, הבור או המשאבה הם ציבוריים - מאת כל אדם שטוענים נגדו כי הוא מעוניין בהם, לתקנם במשך תקופה מסויימת, והיה אם אותו בעל או אותו אדם לא יתקן את הפגם במשך אותו זמן, רשאית אותה מועצה לבקש משופט של בית משפט שלום³ צו לתיקון הפגם, ואותו שופט יזמין את הבעל או האדם, והרשות בידו לדחות את הבקשה או ליתן צו הגוזר לסגור לחלוטין או באופן ארעי את הבאר, הגיגית, הבור או המשאבה או להשתמש במים רק לצרכים מסויימים בלבד, או ליתן צו אחר שיראה צורך בו כדי למנוע היזק לבריאותם של האנשים השותים את המים.

(2) מי שניתן נגדו צו עפ"י סעיף זה ולא קיימו, הרשות בידי השופט של בית משפט השלום עפ"י בקשת מועצת העיריה ליפות את כוחה לעשות את כל הדרוש לביצועו של הצו וכל הוצאות שהוציאה תוכל לגבותן מן האיש שהצו ערוך אליו, כפי

שנקבע בסעיף 13 לפקודה כאילו היו פיגורי-תשלום של ארנונת.

26. אם יש שפע במים רשאית מועצת העיריה להספיק מים שלא לצרכי בית

אם נותר למועצת העיריה עודף של מים לאחר שסיפקה את צרכי הציבור די הצורך לשימוש בית ולשימוש רגיל, הרשות בידה להספיק מים בתוך אותו עודף שלא לצרכי בית.

27. באילו תנאים מותר להספיק מים

מים שהוספקו עפ"י הוראות חלק זה של הפקודה צריך להספיקם, בכפוף להוראות פקודת העיריות, 1934, ולחוקי-העזר שיותקנו על פיה.

שונות

28. ערעור לשר הפנים במקרים מסויימים

(תיקון התשכ"ב)

כל המוצא את עצמו מקופח ע"י הודעה, צו או דרישה שניתנו ע"י מועצת עיריה או מטעמה, עפ"י סעיף 20 לפקודה זו, הרשות בידו בתוך עשרים ואחד יום מיום ההודעה, הצו או הדרישה או במשך זמן ארוך יותר ששר הפנים יקבענו, לערער עליהם בפני שר הפנים, והחלטתו תהיה החלטה סופית (סה"ח 376 התשכ"ב, ע' 102).

29.

תחולה

4

רשאי שר הפנים, בהודעה שיפרסמנה ברשומות, להטיל פקודה זו או חלק הימנה על כל עיריה, ומשציווה כך, תחול הפקודה או חלק הימנה על אותה עיריה.

שר הפנים רשאי להכריז באותה צורה כי פקודה זו או חלק הימנה לא יוסיפו לחול על עיריה, ומשציווה כך, לא תוסיף פקודה זו או חלק הימנה לחול על אותה עיריה.

פקודה זו לא תחול על כל עיריה אלא בהתאם להוראותיה.

(סוף הפקודה)

[1]. ע"ר 560, 1936, תוס' 1, עמ' (ע) 1, (א) 1.

תיקון: ס"ח 376, התשכ"ב, עמ' 102.

[2]. במקור נאמר: של המחוז הסמוך.

[3]. התואר "שופט שלום" הוחלף (ס"ח התשכ"ד, עמ' 140).

[4]. לפי ילקוט פרסומים התשכ"ב, עמ' 220, חלה הפקודה על כל העיריות ועל כל המועצות המקומיות.